

4. Laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta selain yang disebut dalam perenggan 1, 2 dan 3, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang baginya pemberi hakmilik itu ialah pemastautinnya.

5. Walau apa pun peruntukan perenggan 4, laba daripada pemberian hakmilik apa-apa harta yang diperoleh oleh seseorang individu yang menjadi pemastautin suatu Negara Pejanji dan yang telah menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang mula-mula disebut itu jika hakmilik harta itu berlaku pada bila-bila masa dalam tempoh sepuluh tahun berikutnya selepas tarikh individu itu terhenti menjadi pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu.

Perkara 15

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN BEBAS

1. Pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan perkhidmatan profesional atau aktiviti lain yang bersifat bebas boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu kecuali dalam hal keadaan yang berikut, apabila pendapatan sedemikian boleh dicukai juga di Negara Pejanji yang satu lagi itu:

- (a) jika dia mempunyai pusat kegiatan tetap yang biasanya tersedia untuknya di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud menjalankan aktivitinya; dalam hal itu, hanya sekian banyak pendapatannya yang boleh dikaitkan dengan pusat kegiatan tetap itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) jika dia tinggal di Negara Pejanji yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang terjumlah kepada atau yang pada agregatnya melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun kalender yang berkenaan; dalam hal itu hanya sekian banyak pendapatannya yang diperoleh daripada aktivitinya yang dijalankan di Negara yang satu lagi itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah "perkhidmatan profesional" termasuklah khususnya aktiviti saintifik, kesusasteraan, kesenian, pendidikan atau pengajaran yang bebas dan juga aktiviti pakar perubatan, peguam, jurutera, arkitek, doktor perggigian dan akauntan yang bebas.

Perkara 16

PERKHIDMATAN PERSENDIRIAN TIDAK BEBAS

1. Tertakluk kepada peruntukan Perkara 17, 19, 20 dan 21, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan sesuatu pekerjaan boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan itu dijalankan sedemikian, apa-apa saraan yang diperoleh daripada pekerjaan itu boleh dicukai di Negara Pejanji yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1, saraan yang diperoleh oleh pemastautin suatu Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang mula-mula disebut itu jika:
 - (a) penerima itu berada di Negara yang satu lagi bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam mana-mana tempoh dua belas bulan yang bermula atau berakhir dalam tahun kalendar yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang majikan yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan
 - (c) saraan itu tidak ditanggung oleh suatu establismen tetap atau pusat kegiatan tetap yang dipunyai oleh majikan itu di Negara yang satu lagi.
3. Walau apa pun peruntukan yang terdahulu Perkara ini, saraan yang diperoleh berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau di dalam pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji boleh dicukai di Negara itu.

Perkara 17

FI PENGARAH

Fi pengarah dan bayaran seumpamanya yang lain yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah sesuatu syarikat yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 18

SENIMAN DAN AHLI SUKAN

1. Walau apa pun peruntukan Perkara 15 dan 16, pendapatan yang diperoleh oleh seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji sebagai seniman, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau pemuzik, atau sebagai seorang ahli sukan, daripada aktiviti persendirianya yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh seseorang seniman atau ahli sukan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada seniman atau ahli sukan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan Perkara 7, 15 dan 16, dicukai di Negara Pejanji yang di dalamnya aktiviti seniman atau ahli sukan itu dijalankan.
3. Peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah terpakai bagi saraan atau keuntungan yang diperoleh daripada aktiviti yang dijalankan di suatu Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tidak langsung disokong keseluruhannya atau hampir keseluruhannya daripada dana awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 19

PENCEN, ANUITI DAN BAYARAN YANG SEUMPAMANYA

1. Pencen dan saraan seumpamanya yang lain, bayaran di bawah perundangan Bantuan Keselamatan Sosial dan anuiti yang terbit di suatu Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Istilah "anuiti" ertiannya suatu jumlah wang tertentu yang kena dibayar secara berkala pada masa tertentu semasa hayat atau semasa suatu tempoh masa yang dinyatakan atau yang boleh ditentukan di bawah obligasi untuk membuat pembayaran sebagai balasan bagi balasan yang memadai dan penuh dalam bentuk wang atau boleh dinilai dengan wang.

Perkara 20

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, selain pencen, yang dibayar oleh suatu Negara Pejanji atau suatu subbahagian politik atau suatu pihak berkuasa tempatan atau suatu badan berkanunnya kepada seseorang individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak

berkuasa tempatan atau badan berkanunnya boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.

- (b) Walau bagaimanapun, gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain, boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberikan di Negara yang satu lagi itu dan individu itu ialah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
- (i) juga rakyat Negara yang satu lagi itu, atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud memberikan perkhidmatan.

2. Peruntukan Perkara 16 dan 17 hendaklah terpakai bagi gaji, upah dan saraan seumpamanya yang lain berkenaan dengan perkhidmatan yang diberikan yang berkaitan dengan perniagaan yang dijalankan oleh suatu Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 21

PENUNTUT DAN PELATIH

Seseorang individu yang merupakan pemastautin suatu Negara Pejanji sebaik sebelum membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan sedang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:

- (a) sebagai seorang penuntut di universiti, kolej, sekolah atau institusi pendidikan yang diiktiraf seumpama itu yang lain di Negara yang satu lagi itu;
- (b) sebagai seorang perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai seorang penerima suatu pemberian, elaun untuk menggantikan perbelanjaan khusus atau award bagi maksud utama pengajian, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan salah satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, keagamaan atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan salah satu Negara itu,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu mengenai:

- (i) segala remitan dari luar negara bagi maksud saraan, pendidikan, pengajian, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) jumlah pemberian, elaun untuk menggantikan perbelanjaan khusus atau award itu; dan

- (iii) apa-apa saraan yang tidak melebihi Dollar US2,500 setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dijalankan berkaitan dengan pengajian, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud saraannya. Jumlah yang dinyatakan di atas termasuklah elaun diri bagi tahun kalender yang berkenaan.

Perkara 22

PENDAPATAN LAIN

Butiran pendapatan seseorang pemastautin suatu Negara Pejanji yang tidak disebut dengan nyata dalam Perkara terdahulu Perjanjian ini boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali jika pendapatan sedemikian diperoleh daripada sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, pendapatan sedemikian itu boleh dicukai juga di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 23

PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI

1. Dalam hal Malaysia, cukai dua kali hendaklah dielakkan seperti yang berikut:

Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan kebenaran sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia bagi cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain Malaysia, cukai Sweden yang kena dibayar di bawah undang-undang Sweden dan mengikut Perjanjian ini oleh seseorang pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperoleh dari Sweden hendaklah dibenarkan sebagai suatu kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan sedemikian merupakan dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Sweden kepada syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia dan yang mempunyai tidak kurang daripada 10 peratus syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Sweden yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen itu dibayar. Kredit itu tidak boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia itu, sebagaimana yang dihitung sebelum kredit itu diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan itu.

2. Dalam hal Sweden, cukai dua kali hendaklah dielakkan seperti yang berikut:

(a) Jika pemastautin Sweden memperoleh pendapatan yang di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut peruntukan Perjanjian ini boleh dicukai di Malaysia, Sweden hendaklah membenarkan-tertakluk kepada peruntukan undang-undang Sweden mengenai kredit bagi cukai asing (sebagaimana yang dipinda dari semasa ke semasa tanpa mengubah prinsip am Perjanjian ini) – sebagai suatu potongan

daripada cukai atas pendapatan sedemikian, suatu jumlah yang bersamaan dengan cukai Malaysia yang dibayar berkenaan dengan pendapatan itu;

- (b) Jika pemastautin Sweden memperoleh pendapatan yang, mengikut peruntukan Perjanjian ini, boleh dikenakan cukai hanya di Malaysia, Sweden boleh, apabila menentukan kadar bersenggat cukai Sweden, mengambil kira pendapatan yang boleh dikenakan cukai hanya di Malaysia;
- (c) Walau apa pun peruntukan subperenggan (a) perenggan ini, dividen yang dibayar oleh syarikat yang merupakan pemastautin Malaysia kepada syarikat yang merupakan pemastautin Sweden hendaklah dikecualikan daripada cukai Sweden mengikut peruntukan undang-undang Sweden yang menentukan pengecualian cukai atas dividen yang dibayar kepada syarikat Sweden oleh syarikat di luar negara;
- (d) Bagi maksud subperenggan (a) perenggan ini, apabila sesuatu syarikat Sweden mempunyai establismen tetap di Malaysia, istilah "cukai Malaysia dibayar" hendaklah disifatkan termasuk cukai Malaysia atas keuntungan yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu yang akan dibayar jika tidak kerana apa-apa pengecualian had masa atau pengurangan cukai yang diberikan di bawah peruntukan insentif yang terkandung dalam undang-undang Malaysia yang dimaksudkan untuk menggalakkan perkembangan ekonomi sehingga takat yang pengecualian atau pengurangan sedemikian diberikan bagi keuntungan daripada aktiviti perindustrian atau pembuatan atau daripada sektor pertanian, perhutanan, perikanan atau pelancongan (termasuk restoran dan hotel) dengan syarat bahawa aktiviti itu dijalankan di Malaysia. Bagi maksud subperenggan (c) perenggan ini, cukai sebanyak 15 peratus yang dikira atas asas cukai Sweden hendaklah dianggap telah dibayar bagi aktiviti sedemikian dan di bawah syarat-syarat yang disebut dalam ayat terdahulu sekalipun cukai yang sebenarnya dibayar di Malaysia adalah kurang daripada 15 peratus;
- (e) Peruntukan subperenggan (d) hendaklah terpakai hanya bagi sepuluh tahun pertama yang Perjanjian ini berkuat kuasa. Tempoh ini boleh dilanjutkan melalui persetujuan bersama antara pihak-pihak berwibawa.

Perkara 24

TIADA DISKRIMINASI

1. Rakyat suatu Negara Pejanji tidaklah boleh dijadikan tertakluk di Negara Pejanji yang satu lagi kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang selain daripada atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang baginya rakyat Negara

yang satu lagi itu dalam hal keadaan yang sama adalah atau boleh dijadikan tertakluk. Peruntukan ini hendaklah, walaupun peruntukan Perkara 1, terpakai juga bagi bukan pemastautin salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

2. Pencukaian ke atas establismen tetap yang dippunyai oleh suatu perusahaan suatu Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi tidak boleh dilevi secara kurang baik di Negara Pejanji yang satu lagi itu berbanding dengan pencukaian yang dilevi ke atas perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi itu yang menjalankan aktiviti yang sama.

3. Kecuali jika peruntukan perenggan 1 Perkara 9, perenggan 8 Perkara 11, perenggan 6 Perkara 12 dan perenggan 6 Perkara 13 terpakai, bunga, royalti, fi bagi perkhidmatan teknik dan bayaran lain yang dibayar oleh sesuatu perusahaan suatu Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh, bagi maksud untuk menentukan keuntungan boleh cukai perusahaan itu, dipotong mengikut syarat-syarat yang sama seolah-olah bunga, royalti, fi bagi perkhidmatan teknik dan bayaran lain itu telah dibayar kepada pemastautin Negara yang mula-mula disebut itu. Apabila, walau bagaimanapun, undang-undang domestik suatu Negara Pejanji memperuntukkan bahawa suatu cukai hendaklah ditahan pada sumber dan obligasi ini telah tidak dipenuhi, kehendak yang disebut terdahulu itu bolehlah diketepikan.

4. Perusahaan-perusahaan suatu Negara Pejanji, yang modalnya dippunyai atau dikawal sepenuhnya atau sebahagiannya, secara langsung atau tidak langsung, oleh seorang pemastautin atau lebih Negara Pejanji yang satu lagi, tidak boleh dijadikan tertakluk di Negara yang mula-mula disebut itu kepada apa-apa pencukaian atau apa-apa kehendak yang berkaitan dengannya yang berlainan atau lebih membebankan berbanding dengan pencukaian dan kehendak yang berkaitan yang kepadanya perusahaan-perusahaan seumpamanya yang lain daripada Negara yang mula-mula disebut itu adalah atau boleh dijadikan tertakluk.

5. Tiada apa-apa jua dalam Perkara ini boleh ditafsirkan sebagai mewajibkan:

- (a) suatu Negara Pejanji untuk memberi individu yang merupakan pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi apa-apa elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai berdasarkan taraf sivil atau tanggungjawab keluarga yang diberikan oleh Negara itu kepada pemastautinnya sendiri;
- (b) Malaysia untuk memberi rakyat Sweden yang tidak bermastautin di Malaysia elaun diri, pelepasan dan pengurangan bagi maksud cukai yang menurut undang-undang, pada tarikh Perjanjian ini ditandatangani, hanya boleh diberikan kepada rakyat Malaysia yang tidak bermastautin di Malaysia.

6. Dalam Perkara ini, istilah "pencukaian" ertiannya cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 25

TATACARA PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika seseorang menganggap bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan kepadanya pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedи yang diperuntukkan oleh undang-undang domestik Negara itu, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang dia merupakan pemastautinnya atau, jika kesnya termasuk di bawah perenggan 1 Perkara 24, kepada Negara Pejanji yang dia merupakan rakyatnya. Kes itu mestilah dikemukakan dalam masa tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaian yang tidak mengikut peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa berwibawa hendaklah berusaha, jika didapatinya bahawa bantahan itu wajar dan jika pihak berkuasa berwibawa itu sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang memuaskan, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji yang satu lagi, dengan tujuan untuk mengelakkan pencukaian yang tidak mengikut Perjanjian ini. Apa-apa persetujuan yang dicapai hendaklah dilaksanakan walau apa pun apa-apa had masa dalam undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji.
3. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan, melalui persetujuan bersama, apa-apa kesulitan atau keraguan yang berbangkit tentang pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga berunding bersama bagi penghapusan pencukaian dua kali dalam hal yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak berkuasa berwibawa Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud mencapai persetujuan mengikut maksud perenggan yang terdahulu.

Perkara 26

PERTUKARAN MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa berwibawa Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar maklumat sebagaimana yang perlu bagi menjalankan peruntukan Perjanjian ini atau peruntukan undang-undang domestik Negara-Negara Pejanji berkenaan dengan cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini setakat yang pencukaian di bawahnya itu tidak bercanggah dengan Perjanjian ini. Pertukaran maklumat itu tidak disekat oleh Perkara 1. Apa-apa maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji hendaklah dikira sebagai rahsia mengikut cara yang sama sebagaimana maklumat yang diperoleh di bawah undang-undang domestik Negara itu dan hendaklah didekahkan hanya kepada orang atau pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan

badan pentadbiran) yang terlibat dengan pentaksiran atau pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau pemutusan rayuan yang berhubungan dengan, cukai yang diliputi oleh Perjanjian ini. Orang atau pihak berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat itu hanya bagi maksud sedemikian. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman.

2. Peruntukan perenggan 1 tidak sekali-kali boleh ditafsirkan sebagai mengenakan obligasi ke atas suatu Negara Pejanji:

- (a) untuk menjalankan langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (b) untuk memberikan maklumat yang tidak boleh didapati di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara itu atau Negara Pejanji yang satu lagi;
- (c) untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat, yang pendedahannya akan bertentangan dengan dasar awam.

Perkara 27

BATASAN RELIEF

1. Jika di bawah mana-mana peruntukan Perjanjian ini apa-apa pendapatan dilepaskan daripada cukai di dalam suatu Negara Pejanji dan, di bawah undang-undang yang berkuat kuasa di Negara Pejanji yang satu lagi itu, seseorang, berkenaan dengan pendapatan itu, adalah tertakluk kepada cukai dengan merujuk kepada jumlahnya yang diremit atau yang diterima di Negara Pejanji yang satu lagi itu dan tidak dengan merujuk kepada jumlah sepenuhnya, maka pelepasan yang akan dibenarkan di bawah Perjanjian ini di dalam Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu hendaklah terpakai hanya bagi sekian banyak pendapatan itu sebagaimana yang diremitkan atau diterima di dalam Negara Pejanji yang satu lagi itu.

2. Apa-apa peruntukan Perjanjian ini yang memberikan pengecualian atau pengurangan cukai tidaklah terpakai bagi orang yang berhak kepada apa-apa faedah cukai di bawah:

- (a) suatu undang-undang di salah satu Negara yang telah dikenal pasti dalam Nota Pertukaran antara Negara-Negara; atau
- (b) mana-mana undang-undang cukai lain yang sebahagian besarnya seumpamanya.

Perkara 28

ANGGOTA MISI DIPLOMATIK DAN JAWATAN KONSULAR

Tiada apa-apa juga dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan fiskal anggota misi diplomatik atau jawatan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan perjanjian khas.

Perkara 29

PERMULAAN KUAT KUASA

1. Setiap Negara Pejanji hendaklah memaklumkan pihak yang satu lagi mengenai penyempurnaan tatacara yang dikehendaki oleh undang-undangnya bagi permulaan kuat kuasa Perjanjian ini.
2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada hari yang ketiga puluh selepas penerimaan pemberitahuan ini yang terkemudian dan hendaklah sesudah itu mempunyai kuat kuasa -
 - (a) di Malaysia:
 - (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalender yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (b) di Sweden:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalender yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa;
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun cukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalendar yang mengikuti tahun yang dalamnya Perjanjian ini mula berkuat kuasa.

3. Perjanjian antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Beraja Sweden bagi pengelakan cukai dua kali dan pencegahan pelarian fiskal mengenai cukai atas pendapatan yang ditandatangani di Kuala Lumpur pada 21 November 1970, hendaklah ditamatkan dan terhenti mempunyai kuat kuasa mulai dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa mengikut peruntukan perenggan 2 Perkara ini.

Perkara 30

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa bagi tempoh masa yang tidak terbatas, tetapi salah satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, melalui saluran diplomatik, dengan memberi Negara Pejanji yang satu lagi notis penamatan bertulis pada atau sebelum 30 Jun dalam mana-mana tahun kalender selepas tempoh lima tahun dari tarikh Perjanjian ini mula berkuat kuasa. Dalam keadaan sedemikian, Perjanjian ini hendaklah terhenti berkuat kuasa -

- (a) di Malaysia:
 - (i) berkenaan dengan cukai Malaysia, selain cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalender yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
 - (ii) berkenaan dengan cukai pendapatan petroleum, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun taksiran bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalender kedua yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
- (b) di Sweden:
 - (i) berkenaan dengan cukai yang ditahan pada sumber, bagi pendapatan yang diperoleh pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalender yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan;
 - (ii) berkenaan dengan cukai lain atas pendapatan, bagi cukai yang boleh dikenakan bagi mana-mana tahun cukai yang bermula pada atau selepas hari pertama bulan Januari dalam tahun kalender yang mengikuti tahun yang dalamnya notis itu diberikan.

SÖ 2005: 25

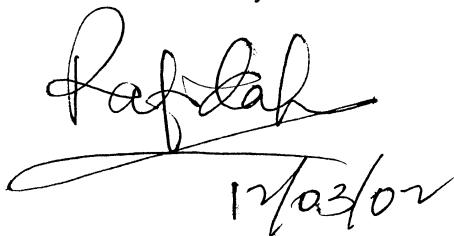
PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas, yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya, oleh Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Stockholm..... pada 12. mac
hari bulan 2002....., setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Sweden
dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahihnya. Sekiranya terdapat
pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, teks bahasa Inggeris
hendaklah terpakai.

Bagi Kerajaan
Beraja Sweden

Bagi Kerajaan
Malaysia

12/03/02

PROTOKOL

1. Pada masa penandatanganan Perjanjian antara Kerajaan Beraja Sweden dengan Kerajaan Malaysia bagi Pengelakan Pencukaian Dua Kali dan Pencegahan Pelarian Fiskal mengenai Cukai atas Pendapatan, kedua-dua Kerajaan telah bersetuju supaya peruntukan yang berikut hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian.
2. Adalah difahamkan bahawa:
 - (a) dengan merujuk kepada Perkara 8, berkenaan dengan keuntungan yang diperoleh oleh konsortium pengangkutan udara Sistem Penerbangan Scandinavia (SAS) peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai hanya bagi apa-apa bahagian keuntungan yang bersamaan dengan penyertaan yang dipegang dalam konsortium itu oleh SAS Sverige AB, pekongsi Sweden bagi SAS;
 - (b) dengan merujuk kepada perenggan 3 Perkara 14, berkenaan dengan laba yang diperoleh oleh konsortium pengangkutan udara Sistem Penerbangan Scandinavia (SAS), peruntukan perenggan ini hendaklah terpakai hanya bagi apa-apa bahagian keuntungan yang bersamaan dengan penyertaan yang dipegang dalam konsortium itu oleh SAS Sverige AB, pekongsi Sweden bagi SAS; dan
 - (c) dengan merujuk kepada perenggan 3 Perkara 16, jika pemastautin Sweden memperoleh saraan berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas sesuatu pesawat udara yang dikendalikan dalam lalu lintas antarabangsa melalui konsortium pengangkutan udara Sistem Penerbangan Scandinavia (SAS), saraan itu boleh dikenakan cukai di Sweden sahaja.

PADA MENYAKSIKAN hal yang tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberi kuasa dengan sewajarnya oleh Kerajaan mereka masing-masing telah menandatangani Protokol ini.

DIBUAT dalam dua salinan di Stockholm pada 12 mac...
 hari bulan 2002....., setiap satu dalam bahasa Melayu, bahasa Sweden dan bahasa Inggeris, ketiga-tiga teks itu sama sahihnya. Sekiranya terdapat

pertikaian dalam pentafsiran dan pemakaian Protokol ini, teks bahasa Inggeris hendaklah terpakai.

Bagi Kerajaan
Beraja Sweden

Bagi Kerajaan
Malaysia

